

490

1755-1831. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα. Αργολίδα, Αγιονόρι, Κορινθία, Νεμέα (Κορινθία).

Δήμητρα Παντελιᾶ - Γκριτσόπουλου, «Δέσμη εγγράφων ἀπὸ τὴν Ἀργολιδοκορινθία», *Πελοποννησιακά* 28 (2005-2006), σ. 248-256 αρ. 1-9, σ. 266-270 αρ. 18-20.

491

1755-1913. Ιδιωτικά δικαιοπρακτικά έγγραφα, εκκλησιαστικά έγγραφα, αποφάσεις γενικών συνελεύσεων κοινοτήτων. Μεγαλοχώρι, Πλωμάρι, Ποταμός (Λέσβος).

Α. Στεργέλλης, *Τα λυτά έγγραφα του αρχείου της Χώρας Πλωμάρι*, τ. 1, Αθήνα 1998, σ. 15-163, αρ. 1-126· τ. 2, Αθήνα 2001, σ. 1-112 αρ. 1-99, σ. 113-150 αρ. 101-141, σ. 155-159 αρ. 144-147.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΛΩΜΑΡΙΟΥ. ΟΡΙΖΕΤΑΙ
Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΕΛΕΣΕΩΣ ΚΑΙ ΛΥΣΕΩΣ ΜΝΗΣΤΕΙΑΣ

1850, 4 Αυγούστου

«... Μολονότι προϋπήρχε περί ἄρραβῶνων νόμος, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐν μέρει δὲν ἐτηρεῖτο καθ' ὁλοκληρίαν, ἤδη κοινῇ γνώμῃ τῶν τιμιωτάτων δημογερόντων καὶ προκρίτων Πλωμαρίου ἐνεκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη νὰ συγκροτῶνται οἱ ἄρραβῶνες εἰς τὸ ἐξῆς κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον. Ὅταν γίνηται ἄρραβών, νὰ παρευρίσκηται εἰς τῶν ἱερέων καὶ εἰς τῶν οἰκοκυραίων, ἢ ἐν ἐλλείψει ἱερέως νὰ παρευρίσκωνται δύο οἰκοκυραῖοι ἀφενύκτως, ἐνώπιον τῶν ὁποίων νὰ γίνηται καὶ ἔγγραφον, εἰς τὸ ὁποῖον νὰ γράφωνται τὰ προικισθησόμενα, ἅτινα θέλουν εἶσθαι ἐν ὀσπίτιον καὶ ὅ,τι ἄλλο ἤθελον μείνει σύμφωνα τὰ συμβαλλόμενα μέρη, καὶ τὸ ὁποῖον θέλουν ὑπογράψει οἱ παρευρισκόμενοι οἰκοκυραῖοι. Ἐν ἐλλείψει τοῦ ἱερέως καὶ τῶν οἰκοκυραίων, ὁ ἄρραβών θέλει θεωρεῖσθαι ἄκυρος ἐν περιπτώσει διαφορᾶς, μὲ ὅλας τὰς ὑπάρχουσας ἄλλας μαρτυρίας. Ἐν περιπτώσει δὲ διαλύσεως τοῦ τοιούτου νομίμου ἄρραβῶνος ἄνευ εὐλογοφανοῦς αἰτίας, τὸ διαλῶν μέρος θέλει πληρῶνει πρόστιμον πρὸς τὸ διαλυόμενον πρὸς εἴκοσι γρ. τοῖς %, ἐκτιμωμένου τοῦ ὀσπιτίου καὶ τοῦ μεριδίου, τὸ ὁποῖον ἔμελλε νὰ λάβῃ μετὰ θάνατον τῶν γονέων, ἐξ αὐτῶν δὲ θέλουν ἐξάγεσθαι εἴκοσι τοῖς %, ὧντινων διαιρουμένων εἰς τριῶν ἴσων μεριδίων, τὸ ἐν θέλει λαμβάνει ἡ ἐκκλησία, τὸ ἐν τὰ σχολεῖα καὶ τὸ ἄλλο ἡ Μητρόπολις. Ὁ ἄρραβών νὰ διαρκῇ δύο ἔτη ὁλόκληρα, χωρὶς νὰ βιάζωνται εἰς τοῦτο τὸ μεταξὺ νὰ νυμφευθῶσι. Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης, ὅποιον τῶν μερῶν θέλει νὰ παρατείνῃ πλειότερον τὸν καιρὸν, μὴ στέργοντος τοῦ ἐτέρου, νὰ πληρῶνῃ τὸ πρόστιμον ὡς ἀνωτέρω. Ὅποια δὲ ἄρραβωνιαστικὴ παραδοθῇ πρὸ τοῦ γάμου εἰς τὸν ἄρραβωνιαστικὸν τῆς καὶ ἀτιμασθῇ παρ' αὐτοῦ, ὅταν ὁ ἄρραβωνιαστικὸς τῆς δὲν θέλει νὰ τὴν συζευχθῇ, αὐτὸς μὲν νὰ ὑπόκειται εἰς τὸ πρόστιμον, ἐκείνη δὲ νὰ μείνῃ μὲ τὸ ὄνειδος, διότι δὲν ἐφύλαξε τὴν παρθενίαν τῆς ...».